

שיחת השבוע

חב"ד
אגודת
צעירי
חב"ד
כל העם לכל אחד

876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

ימי סגולה ואור

ביום שלישי, ט' בכסלו, יחול יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש, רבי דובער, בנו של בעל התניא, שנשתלק בשנת תקפ"ח, ביום הולדתו החמישים וארבעה, ונטמן בעיר ניו'ין שבאוקראינה. ביום רביעי, י' בכסלו, יצוין יום גאולתו, שבו שוחרר ממאסר שנה קודם לכן (בתקפ"ז). נוהגים להתוועד בימים האלה, שבהם מתחילה ההכנה לחג הגאולה י"ט בכסלו.

כינוס בצל האובדן

ביום ראשון אחר-הצוהריים נערך בניו'ג'רזי אירוע ההצדעה החגיגי למפעל השליחות של הרבי מליובאוויטש, הנועל את הכינוס העולמי של שלוחי חב"ד. הכינוס, שבו השתתפו כארבעת-אלפים שלוחים, הפועלים ביותר ממאה מדינות ברחבי העולם, עמד השנה בצילו של הרצח המזועזע באיחוד האמירויות, שבו נגדע פתיל חייו של השליח הרב צבי הכוהן קוגן הי"ד. השלוחים בכל רחבי תבל החליטו על פעילויות מיוחדות שיהיו לזכרו ולעילוי נשמתו.

המנחמים זורמים

אלפי מנחמים, ובהם נשיא המדינה, שרים, חברי כנסת ואישי ציבור אחרים באו לנחם את משפחת קוגן על האובדן הכבד. בין הבאים היה גם הד"ר עליירשיד אל-נעימי, מהמועצה הלאומית הפדרלית של איחוד האמירויות הערביות ויו"ר ועדת ענייני ההגנה, הפנים והחוץ, שהביע את תנחומיו הכנים לבני משפחתו.

כל עלוני חב"ד
אצלכם בוואטסאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
15:55	16:16	16:03	16:18	16:21	16:10
17:15	17:16	17:14	17:17	17:20	17:13

שבת, ישראל,
קרם והזמנים

להדפיס טבע יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

לא לבזבז את ההישגים

האומנם תכליתו של המאמץ הצבאי היא ההסדר המדיני? אפשר לבחון את כל ההסדרים המדיניים לאורך השנים ולגלות כי היו חסרי ערך

השמדת האיום. רקטות בלבנון לעבר ערי ישראל בחסות 'ההסדר המדיני' (צילום: דו"צ)

מפסיקה את הטרור. בתמורה מסרנו לידיה את שטחי סי, צה"ל יצא מהערים הערביות, ובמהרה נשטפה הארץ בגל טרור מחריד ובאוטובוסים מתפוצצים. הפוליטיקאים התקשו להאמין שה'פרטנר' עם הזיפים, שקיבל פרס נובל לשלום, הוא המושך בחוטי הטרור.

הביטחון חזר רק לאחר שהפסקנו לסמוך על ההסדרים המדיניים וחזרנו לעשייה הצבאית במבצע 'חומת מגן', שהחזיר לידינו את השליטה הביטחונית ברחבי יהודה ושומרון. הנה עוד הוכחה שההישג הצבאי מביא תוצאות בעוד העשייה המדינית מבזבזת אותן.

נחישות במערכה המדינית

גדולה התקווה שהלקח המר נלמד, ושלא נחזור על טעויות העבר. בכלל, נראה שבמלחמה הנוכחית הוסרו הכפפות שיפי הנפש למיניהם שמו בעבר על ידי חיילינו. אין חוששים לפוצץ מסגדים, בתי ספר, בתי חולים שמשמשים את ארגוני הטרור. אין נרתעים מלהוריד בניינים שלמים שבתוכם או במרתפיהם הוטמנו אמצעי לחימה. הנחישות הזאת נקלטת היטב ברחבי המזרח התיכון כולו, והיא האמורה להבהיר לכל אויבינו כי כללי המשחק השתנו.

הבה נתפלל כי הנחישות הזאת לא תתמסמס במערכה המדינית, וכי הפעם לא נסמוך על ניירות אלא נוודא במעשים שלא ייווצר עוד שום איום על ערי ישראל, וה' אלוהי הצבאות יהיה בעזרונו.

תפיסה שהשתרשה עמוק בתודעה הישראלית גורסת כי תכליתו של המאמץ הצבאי היא ההסדר המדיני. המעשה הצבאי כשהוא לעצמו אין בו תועלת אם אין מתרגמים אותו להישגים מדיניים. צורת חשיבה זו גורמת לרבים מבכירי צה"ל לחשוב כמדינאים במקום כמפקדים.

אבל אם נבחן את מערכות ישראל במרוצת השנים נגלה לדאבון הלב כי במקום שהמדינאים יקצרו את פירות ההישגים הצבאיים, הם בזבזו אותם. הרבי מליובאוויטש זעק על כך שוב ושוב, בכאב לב נורא – איך ייתכן שחיילים מסרו את נפשם במלחמה, והקב"ה חולל להם ניסים גלויים והנחיל להם ניצחונות, ובאו אחר כך הפוליטיקאים ו'מכרו' את ההישגים הכבירים תמורת נזיד עדשים של ניירות חסרי ערך.

הסכמים שנועדו להפרה

אפשר לבחון את כל ההסדרים המדיניים לאורך השנים ולראות עד כמה היו חסרי ערך, ואילו הישגים צבאיים יצרו מציאות חדשה וטובה. במזרח התיכון אין ערך להסכמים, וכבר בעת החתימה עליהם מתכוון הצד השני להפר אותם.

וכי המצרים קיימו את הסכם הפסקת האש בקיץ תש"ל (1970), שקבע כי הצדדים לא ישנו את הסטטוס-קוו בשטח? יומיים לאחר החתימה קידמו המצרים סוללות טילים לכיוון תעלת סואץ, ובמלחמת יום הכיפורים עשו הסוללות האלה שמות במטוסי חיל האוויר.

ראו את כל ההסדרים המדיניים שנעשו בלבנון, אחרי מלחמת לבנון הראשונה והשנייה. האם קוים משהו מכל אותם סיכומים יפים? נשארנו עם הניירות החתומים, ואילו אויבינו הפרו הכול ברגל גסה, ועכשיו חיילינו היו צריכים להקיז את דמם כדי להשמיד את המערך המפלצתי שנבנה שם בניגוד להסדרים שעליהם חתמו.

ומה היה בהסכמי אוסלו? קיבלנו טקסים יפים והורי מסמכים, וההתחייבות הבסיסית והעיקרית של הרשות הפלסטינית הייתה שהיא

שאיבת כוחות מחלום יעקב

בפסוק **וַיִּהְיֶה מַלְאָכִי אֲלֵקִים עֲלָיִם וַיְרִידִים בּוֹ** מתעוררת שאלה: מהפסוק עולה שהמלאכים עולים תחילה ואחר כך יורדים, והלא מקומו של מלאך הוא למעלה, והיה מתבקש שתחילה המלאכים יירדו, ואז יעלו בחזרה.

על כך רש"י משיב: **"עולים תחילה ואחר כך יורדים"** – מלאכים שליווהו בארץ אין יוצאים חוצה לארץ, ועלו לרקיע, וירדו מלאכי חוצה לארץ ללוותו. היינו שיש כאן שתי קבוצות של מלאכים. ואולם הפירוש הזה דורש הסבר, שכן בשלב שבין עליית מלאכי ארץ ישראל ליירידת מלאכי חוץ לארץ נותר יעקב בלי שמירה.

מפקד צעיר

יש לומר שעליית המלאכים ויירידתם הייתה בעת ובעונה אחת. וההסבר: כאשר מלאך מתגלה ליהודי, אפילו בחלום, יש בזה עלייה גדולה

פנימה יהיה 'בית מקדש' ומשכן לקב"ה, אלא גם לצאת החוצה ולהפיץ את אורו של הקב"ה, שהוא מקור המים החיים, במקומות 'יבשים' מבחינה רוחנית. האין זו דרישה גבוהה מדי?

ההליכה נעשית קלה

חלום יעקב מלמדנו את גודל כוחו של יהודי, שכאשר מלאך בא ליהודי בחלום נפעלת במלאך עלייה. במדרש נאמר שאחד המלאכים שיעקב ראה בחלומה הוא **"שר של אדום"**. על כן גם בגלות הנוכחית, 'גלות אדום', בהיותנו בשליטת 'שר של אדום', יש לנו הכוח שיתגלה בנו **"וַיִּהְיֶה ה' נָצִב עֲלָיו... וַיִּתֵּן לִי לָחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְדִי לְלָבֵשׁ"**.

כאשר יהודי נזכר ב'חלום' הזה נעשה אצלו, כלשון הכתוב, **"וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו"**, וכפירוש רש"י: **"משנתבשר בשורה טובה שהובטח בשמירה, נשא ליבו את רגליו ונעשה קל ללכת"**, אף שידע שהוא הולך לגלות. היינו, גם בזמן הקצר שעוד נותר לנו להיות בגלות, עבודת ה' נעשית מתוך שמחה, המבטלת את המניעות והעיכובים, וכך היא נעשית קלה יותר.

(תורת מנחם, כרך טו, עמ' 82)

בעבור המלאך. פעם אחת התבטא אדמו"ר הרשב"י, ש'חיל זקן לעולם נשאר חייל, ואילו מפקד צעיר יכול לצמוח ולהתקדם ולעמוד בראש המדינה'.

יהודי הוא כמו מפקד צעיר, שבכוחו לצמוח ולהתעלות, עד שיגיע למדרגה שהוא 'דומה לבוראו', **"מה הקב"ה בורא עולמות"** כך היהודי. ואילו מלאך הוא נברא מוגבל, העומד תמיד באותה מדרגה. התכלית היא לעלות למדרגה שלמעלה ממדידה והגבלה, וזאת יכולה לעשות רק נשמה המלוכשת בגוף בשר ודם.

תביעה גבוהה מדי?

זה ההסבר להקדמת המלאכים העולים למלאכים היורדים. גם כאשר יהודי שרוי במצב של שינה, הוא יהודי שנשמתו כלולה מכל נשמות ישראל (תניא, איגרת הקודש ז), וכאשר מלאך בא אליו, הרי זו עלייה בעבור המלאך!

יש בזה הוראה בעבורנו. אדם יכול לטעון שאין בכוחו להתמודד עם הניסיונות הנקרים בדרכו, ועוד תובעים ממנו שלא להסתפק בכך שבנפשו

אמרת השבוע

שתי הקבוצות טועות

רבי צביהירש פרידמן, האדמו"ר מליסקה, סבל מביקורתו של הרב ירמיהו לעזר, רבה של העיר אויהל, שחלק על דרכו. פעם אחת, כאשר הרבי מליסקה בא לעיר אויהל, לרגל ההילולא של ה'ישמח משה', הלך לבקר את המרא דאתרא בביתו.

כאשר נכנס אליו אמר: **"רבה של אויהל, הנה בחוץ עומדות כעת שתי קבוצות. האחת אומרת, ראו את גודל צדקתו של הרב מליסקה – אף על פי שהוא יודע כי הרב של אויהל חלוק עליו, בכל זאת הוא מעביר על מידותיו והולך לבקרו בביתו, מפני כבוד התורה. וקבוצה שנייה אומרת: הנה לנו הוכחה שצדק המרא דאתרא במלחמתו ברב מליסקה, שאם לא כן, לא היה הרב מליסקה מכניע את עצמו והולך אליו"**.

וסיים הרבי מליסקה: **"אבל דעו ששתי הקבוצות טועות – אני אינני צדיק ואתם אינכם צודקים..."**

מן המעיין יציאת יעקב

בגוזמאות על עצמו. לא כך היה אצל יעקב, אלא **"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה"** – אותו יעקב שיצא מבאר שבע בא לחרן. **"שיציאת צדיק עושה רושם"** – צדיק נרשם באותו תואר שבו השתמש בביתו.

(עיטורי תורה)

טוב בכל מקום

"וילך חרנה" (בראשית כח). בתחילה יצא יעקב כבורח, כגר. בדעתו היה ללכת לחרן כדי למצוא מקלט אצל משפחתו. אבל אחר כך, כשאמר לו ה' **"ושמרתיו בכל אשר תלך"**, נאמר **"וילך ארצה בני קדם"** – לא דווקא לחרן; טוב לו בכל מקום, שבו ה' שומרו וה' צילו.

(משך חכמה)

ישועה מתוך האפלה

"ויפגע במקום וילן שם" (בראשית כח, יא). **"ללמדנו שתיקן תפילת ערבית"** (רש"י). יעקב תיקן שהישועה תבוא מתוך אפלת הלילה, מן החשיכה, בבחינת **"זרח בחושך אור לישרים"**.

(חידושי הר"ם)

הכנה לניסיונות החיים

הניסיונות הפוקדים את האדם כשהוא נפגש פנים אל פנים עם ענייני העולם, קשים מהניסיונות העומדים לפניו בעת היותו בארבע אמות של תורה. לכן קודם יציאתו מעולמה של תורה וכניסתו לענייני העולם, עליו לעורר רחמים על עצמו ולהתפלל לה' שיעזרהו ויסייעו, שיוכל להחזיק מעמד במערכה הכבדה ובניסיונות העומדים לפניו.

(הרבי מליובאוויטש)

היה כאן צדיק

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (בראשית כח, יא). **"מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם"** (רש"י). אף שהצדיק כבר עזב את המקום ופנה הודו, זיוו והדרו, בכל זאת רישומו של הצדיק ניכר; מכירים שהיה צדיק במקום הזה.

(רבי מנחם מענדל מקוטוב)

יהודים מרגישים

והלא גם אברהם עזב את מקום מגוריו ולמה לא נאמר **"ויצא"**? אלא שאברהם גר בין עובדי כוכבים, והם לא הרגישו בצדיק כשגר אצלם ויציאתו לא עשתה עליהם רושם. לעומתם, יעקב השאיר את יצחק ורבקה, ועליהם עשתה יציאתו רושם.

(חתם סופר)

יוצא מד' אמותיו

אותו צדיק שאינו כלוא בד' אמותיו, אלא יוצא מן המקום – הוא בלבד עושה רושם.

(רבי יעקב אהרן מאלכסנדר)

למה הצדיק יוצא

"יצא משם, פנה הודה, פנה זיווה, פנה הדרה" (רש"י). אין הצדיק עוזב את עירו בגלל ענייני פרנסה, נוחות וכדומה, אלא כשהעיר ירדה מהודה. כשצדיק עוזב את העיר, סימן שפנה הודה.

(עיטורי תורה)

אותו תואר

על פי רוב כשאדם עובר למקום חדש הוא מציג את עצמו בתארים שלא היו ולא נבראו, ומפליג

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ו' בסיו	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ב' פרקים ליום	הל' חובל ומזיק פרק א'	פרק ד'	פרק ז', הל' חוצה ושמירת נפש פרק א'	פרק ב'	פרק ה'	פרק ח'	פרק יא'
פרק א' ליום	הל' טומאת מת פרק טו	פרק טז	פרק יז	פרק יח	פרק יט	פרק כ	פרק כא

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03 3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד' לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגוריהם או באתר: chabadisrael.co.il

ליל שבת ארוך,
בנועם...

עם בוא החורף ולילות שבת הארוכים, אין כמו להתפנק אחרי סעודת שבת עם תה חם. התחדשו עם נועם 2 ותיהנו משפע של מים חמים וקרים, בטכנולוגיית שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות:

02-5312833

מבית אפיקים שבת

זבולון בונה את ה'דירה'

יששכר וזבולון. תכלית עבודתנו בזמן הזה היא לעשות את העולם הגשמי 'דירה' לקב"ה. עבודה זו מתחלקת בכללות לשני קווי פעולה, שאותם מייצגים יששכר וזבולון. יששכר מייצג את העוסקים בתורה, יושבי אוהל, ואילו זבולון מייצג את העוסקים בענייני הפרנסה.

מתברר שבמובנים רבים גדולה מעלתו של 'זבולון' משל 'יששכר'. בברכת משה רבנו לבני ישראל הוא אומר: "שִׁמְחַ זְבוּלֹן בְּצִאתָהּ, וְיִשָּׁשכָר בְּאֵהֶלֶךְ" – הוא מקדים את זבולון ליששכר. הדבר רמוז גם בדברי לאה אחרי לידת זבולון. היא קראה לו זבולון מלשון "בית זבול... בית מדור, מעתה לא תהא עיקר דירתו אלא עימי" (כפירוש רש"י). אף בזה מתגלה שעיקר בניית 'דירת הקבע' נעשית בידי זבולון.

הרבי מליובאוויטש מסביר (לקוטי שיחות כרך ל, עמ' 134): "המשכת הקדושה בגשמיות העולם היא בעיקר עלידי עבודתם של בעלי עסקים, שעלידי שעוסקים בעניינים גשמיים של העולם לשם שמיים ומקיימים בהם מצוות כו', עושים את העולם הזה הגשמי 'דירה' להקב"ה; בעבודת זבולון נעשה ה'בית זבול' – דירה לו 'יתברך'."

כשם שהקב"ה רוצה שה'דירה' בעבורו תהיה בעולם הזה התחתון דווקא, כך פעולת עשיית ה'דירה' היא עלידי הירידה למטה דווקא, לענייני העולם, לעיסוק במשא ומתן. אמנם בגמר העבודה יתגלה עניין 'דירת הקבע' של הקב"ה דווקא בעסק התורה של ישראל, "אלא כדי שעסק זה יהיה בתכלית השלמות הרי זה לאחר העבודה כל משך זמן הגלות", בעבודת 'זבולון'.

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

עקיפה אסורה!

"רָאָה אֶת הַמְצִיָּאָה, אֶפְלוּ נָפַל עָלֶיהָ וּבֹא אַחֵר וְהִחְזִיק בָּהּ – זֶה שֶׁהִחְזִיק בָּהּ, זָכָה בָּהּ"
(הלכות גולה ואברה ז, א)

זהה עלידי השתדלות, ומטעמי נוחות הוא בוחר לעקוף את העני. לעומת זה, מציאה אינה ניתנת להשגה במקום אחר, ולכן אין לכנות 'רשע' את מי שקדם וזכה בה.

להלכה פסק הרמ"א כרבנו תם (ח"מ רלז, א). אך אדמו"ר הזקן הוסיף, שלמעשה בעל נפש יחמיר לעצמו גם במציאה להימנע מלעקוף את חברו (הלכות הפקר סעיף י).

וכתבו אחרונים כי דין 'עני המהפך בחררה' חל רק על הקונה, שדוחה את חברו מהקנייה. אבל על המוכר אין איסור למכור לאחר ישר בעיניו (שו"ת אבני נזר ח"מ ס" ז).

במסכת קידושין (נט, א) מובא מקרה מפורסם של 'עני המהפך בחררה' – עני העוסק בהשגת מאפה מקמח – ובא אחר ונטלה ממנו. הלה נקרא 'רשע'. מקרה דומה יכול להתרחש באין-ספור צורות, שבהן אדם עוסק בהשגת נכס, משרה, שידוך וכדומה, ופתאום בא אדם אחר ועוקף אותו.

לכאורה, גם כאשר אדם רץ להרים מציאה, ואחר מזדרז ומגביה אותה לפניו – אף שהאחרון זכה בה, בכל-זאת הוא נקרא רשע. ואכן, זו דעת רש"י (שם).

ואולם נכדו של רש"י, רבנו תם, סבור כי דין 'עני המהפך בחררה' אמור רק במקרה שבו האחרון יכול להשיג דבר

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדחת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

זיוף של אות הוביל למאסר

בבוא השיירה לליאזונה הובל הרבי למטה המשטרה והושם במשמר כבד. אטאט נודע כי הוא מואשם במרידה בשלטון!

חודש ועשרה ימים היה הרבי כלוא, ואולם כבר מלכתחילה ניתנו לו תנאים מיוחדים. שלושה ממקורביו הורשו לשהות עימו, ושלוש פעמים ביום אפשרו השומרים לעשרים יהודים להיכנס פנימה לצורך תפילה בציבור. פעמיים בשבוע הורשה הרבי לומר דברי חסידות לפני חמישים איש, וזאת לאחר שרופאו של הרבי הסביר, שאמירת חסידות היא תמצית חייו.

כל אותה עת נעשתה עבודת שתדלנות רבה למען הרבי. שרים, ששמע גדולתו של הרבי הגיע לאוזניהם, נחלצו לפעול למען שחרורו. הרבי עצמו זומן לחקירות רבות, שבהן הצליח להוכיח כי לא ניהל שום קשרים עם הסולטן הטורקי, וכי אין לו שום כוונה לתפוס את מקומו של הצאר...

בתום החקירות הובא סיכום החקירה לפני שר הפנים. הוא עיין בחומר החקירה, התרשם מתשובותיו של הרבי והחליט לקיים עימות ישיר בינו לבין המלשין.

ביום המיועד לבש הרבי את בגדי השבת הלבנים שלו, ומראהו היה כמראה מלאך ה'. כשנכנס לאולם הרשימה דמותו את השר, עד שקיבלו בכבוד רב, ושלא כמקובל ציווה על משרתיו להגיש לו כיסא לשבת.

העימות החל. המלשין החל להטיח את האשמותיו, והרבי דחה אותן אחת לאחת. במהלך חילופי הדברים פנה המלשין אל הרבי בביטוי 'רבי'. הרבי פנה מייד אל השר: 'ראה נא, הלוא הוא אמר עליי שאני רמאי ומורד במלכות, ועתה הוא קורא לי רבי'.

הדבר הביך מאוד את המלשין, ומכאן ואילך התבלבל ודיבר דברים בלי קשר, עד שהשר אמר לו: 'חדל לנבוח'. בבושת פנים הוצא המלשין מן האולם, ואילו הרבי הוחזר בכבוד רב לחדרו, בהבטחה ששחרורו קרוב.

ב' בכסלו, בשעה שקרא הרבי את פרקי התהילים של השיעור היומי, נתבשר על שחרורו. אחר-כך גילה, כי את ההודעה המשמחת קיבל בדיוק כשאמר את הפסוק (בפרק נה): 'פדה בשלום נפשי'.

(על-פי 'בית רבי' ו'ספר השיחות')

במוצאי שבת קודש פרשת נח תקפ"ז באו חוקרים, מלגוים שוטרים, לביתו של הרבי. הם עשו חיפוש יסודי בבית. חוליה אחרת של שוטרים פשטה על בית מדרשו של הרבי. הללו מדדו את הבניין; מעשה שאיש לא הצליח אז לעמוד על פשרו.

בינתיים התקהל המון רב סביב הבית. מתוכו נשמעו תחינותיהם של בני המשפחה. היחיד שהיה רגוע ושליו היה הרבי עצמו. הוא ישב באחד החדרים וכתב מאמר חסידות. לאחר מכן החל לקבל ל'חידות' את האורחים הרבים.

ציון אדמו"ר ה'אמצעי' בניצ'ון. 'מראהו היה כמראה מלאך ה''

כשנכנס הרבי לאולם הרשימה דמותו את השר, עד שקיבלו בכבוד רב, ושלא כמקובל ציווה על משרתיו להגיש לו כיסא לשבת

בבוקר הועלה הרבי על עגלת משטרה, וזו יצאה לעבר ויטבסק. השמועה על דבר מעצרו של הרבי עשתה לה כנפיים במהירות. בכל עיירה שבה עברה העגלה יצאו מאות יהודים לקדם את פניו. לפי סיכום מיוחד שהושג על-ידי שתדלנים, נערך המסע בשלבים ובהפסקות, כדי שלא להתיש את הרבי, שבריאיונות הייתה רופפת.

"רשאי אתה לעשות ככל העולה על רוחך, ואיני חושש מהלשונותיך" – זו הייתה תשובתו הנחרצת של הרבי לאיש השפל, שניסה לסחוט ממנו כספים באיומי הלשנה לשלטונות.

הדבר אירע בשנת תקפ"ו (1826). בעיירה ליובאוויטש הנהיג את חסידות חב"ד אדמו"ר ה'אמצעי', רבי דובער, בנו של בעל התניא. הוא היה נערץ לא רק בקרב היהודים, אלא אפילו גויי הסביבה כיבדוהו וכינו אותו 'סוויטא' רבין' (הרבי הקדוש).

ופתאום נודע לחסידים כי הוגשה הלשנה חמורה לשלטון הרוסי נגד הרבי. אטאט התבררו הפרטים.

שנה קודם לכן נפטר בליובאוויטש ר' פינחס רייס, אחד מגדולי חסידיו של בעל התניא ושל הרבי ה'אמצעי'. הוא היה גביר ואיש אמונם של האדמו"רים. ילדים לא היו לו, ואת רכושו ירש אחיינו, שהיה איש רע מעללים.

היורש מצא בעיזבוננו של דודו איגרת שכתב אליו הרבי, כאשר עשה את מסעו לליובאוויטש אחרי הסתלקות אביו, אדמו"ר הזקן. במהלך המסע התקבץ בידו סכום של ד' אלפים רובל-כסף, והרבי כתב על כך לר' פינחס וביקשו לצרף אליו עוד שני אנשים ולתפל בחלוקת הכסף לנזקקים.

מזימה שפלה החלה להתרקם במוחו של האחייני. הוא פנה אל הרבי וניסה לסחוט ממנו כספים, באיום שיעליל עליו כי הוא אוסף כספים למטרות חתרניות. הרבי השיב לו שאין הוא מפקד ממנו ושלא ייתן לו אפילו פרוטה אחת.

האיש אכן מימש את איומיו. בעזרת אנשי-בליעל כמותו הוכנה הלשנה מפורטת לשלטונות. במכתבו של הרבי נעשה זיוף – במקום שהיה כתוב ד' אלפים הוסיפו המלשינים את האות ק', וכך נראה היה שהרבי אסף מאה וארבעה אלף רובל-כסף – הון רב ועצום. המלשינים טענו כי הרבי שולח שוחד לסולטן הטורקי, והאשמות דומות. עוד טענו, כי בית מדרשו של הרבי נבנה במתכונת מידותיו של בית המקדש וכיוצא באלה.

לא נדרשת השקעה מצד בעל הנכס!

ישיבת בני דוד, עלי.

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

בס"ד
מעגלים
אנרגיה מתחדשת
www.magalim.co.il

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137
שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202
גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנושאי שוטפת

eliko.web.studio

החזרי המשכנתא וההלוואות שולטים בך?

074.780.2850

יוסף מנחם
עם 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט

איחוד הלוואות עם החזר 1 קטן יותר

4 כללים לתכנון פרישה נכון

02 שימו לב למקדם הקצבה
גיל התחלת הפנסיה משפיע על גובהה.

01 בחרו מועד מתאים לקבלת הפנסיה
בהתאם לצרכים האישיים והבריאותיים שלכם.

04 טפלו בבירוקרטיה בזמן
אל תדחו פעולות קריטיות כמו קיבוע זכויות.

03 תכננו את המיסוי – חוק תיקון 190
מאפשר פטור ממס על חלק מקצבת הפנסיה ויתרונות מיסוי נוספים על כספי חסכונות פנסיוניים, בתנאי עמידה בתנאים מסוימים.

בדקת פרשת

אתה עומד לצאת לפנסיה? מעוניין למקסם את כל הזכויות שמגיעות לך? דבר עם המומחים שלנו. השירות לאנ"ש ללא עלות!

התקשר אלינו < 077-4447770

עוד מוצר איכותי מבית **סנפובסט**

רציתי לשאול
עם הרב ירחמיאל גורליק
מנהל בית חב"ד חולון

ראיתי בחסידות שמשבחים את עבודת הכפיים, שאז הראש פנוי לתורה. ואם עבודתי מחייבת לעבוד עם הראש?

אכן, יש סיפורים על יהודים תלמידי חכמים שבחרו להתפרנס מעבודת כפיים דווקא, כדי שגם בשעת העבודה יוכלו לחשוב בענייני תורה.

ואולם רבים, ובפרט במציאות ימינו, מוצאים את פרנסתם מעבודה הדורשת גם את משאבי המוח ולא רק את כוחות המעשה. ודאי שעליהם לעשות את עבודתם כראוי, מכיוון שעל כך משלמים להם את משכורתם.

ועם זה, תורת החסידות מדייקת מהפסוק "גִּיעַ פִּקֵּיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ" – שהשאיפה צריכה להיות שהעבודה תעסיק את ה'כפיים' בלבד ולא את הראש. הרבי מליובאוויטש מסביר שעניין זה נרמז בכך שיעקב אבינו, בדרכו לחרן, הקיף את ראשו באבנים. בכך רצה להגן על ה'ראש' לקראת שנות העבודה הרבות הצפויות לו בחרן.

עניין זה אינו קשור לסוג העבודה, אלא לגישה של האדם כלפיה. כשם

גישה כזאת בריאה יותר וגם מביאה ברכה גדולה יותר אפילו בפרנסה עצמה.

הלכה למעשה
הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

הצעירה לפני הבכירה

שאלה: האם יש מניעה הלכתית להשיא בן או בת צעירים קודם שהבוגרים מהם נישאו?

תשובה: אכן, בדברי חז"ל בכמה מקומות מוכח שיש למנהג זה תוקף. כנראה, הלימוד הוא ממה שיעקב אבינו לא שלל את טענת לבן: "לא יִעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוֵמוֹ, לָתֵת הַצְעִירָה לְפָנֵי הַבְּכִירָה". הכול מודים שאין בזה איסור מן הדין, אלא עניין של דרך-ארץ.

רצוי שבת צעירה לא תינשא לפני אחותה הבכירה, וכמובן אח צעיר לא יתחתן לפני אחיו הגדול. אבל בת צעירה יכולה להינשא לפני אחיה הגדול. ובאשר לנישואי אח צעיר לפני אחותו הבכירה – הדעות חלוקות.

רבים סבורים שההקפדה היא על הנישואין עצמם בלבד, ואין חשש לעסוק בשידוך ואף לערוך 'תנאים' של אח או אחות צעירים.

הפוסקים האחרונים הקלו בזה במצבים מסוימים: כשאינם גרים במדינה אחת; כשהבן או הבת המבוגרים מסכימים;

מחלקת המודעות (נבל) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

במסתרי הבימה

101

תקציר: שומר בית המדרש ביבנה בוחן בתשומת לב את הכתוב על הספסל: "מי שאין תוכו כבדו אל יכנס לבית המדרש", וחשדו נופל על האיש הזר

דרישת שלום מירושלים

לילה. רגליו של יוליוס של כבדו כבדו מחמת ההמתנה הממושכת. כמה הם לומדים שם בפנים? רטן בלבו. שיצאו כבר!

כשהחלו התלמידים לצאת ולהתפזר לבתיהם, כמו התמלא יוליוס בכוחות מחדשים. הוא מהר ומקם עצמו בפנה חשוכה, כדי שפניו לא יראו, והציב את הספסל לפניו, במקום מואר. "ספסל מירושלים!", הכריז בקול, כרוכל המכריז על מרכלתו. תלמידים רבים נקדו אליו בסקרנות. ספסל מירושלים! עיר הקדש הנצורה! ואיך הגיע הספסל הזה, דרך טבעת המצור?

גדעון ומנבז מהרו אף הם לראות במו עיניהם את דרישת השלום מירושלים האהובה. גדעון התבונן בספסל ברכוז, וזהה לתדהמתו את סגנון העיצוב המכר של אביו... לבו החסיר פעימה. "הספסל הזה מעשה ידי אביו!", נצטעק בהתרגשות.

לקריאה הוא צפה יוליוס מהבקר. "אתה בנו של ידעיה הנגר מירושלים?", שאל בקול משוח בדבש. "כן, כן!", קרא גדעון, ועיניו מלאו דמעות. "הראית את אביו? השלום לו?"

"ודאי שראיתו!", צהל הרומאי, "ואף שלח עמי את הספסל הזה, שיצר כמו ידיו בצבור ובכבוד חברה".

"מונבז! כן, זה חברי העומד כאן לצדי! הוי, אבי הטוב!", גדעון ממש בגעגועים את ספסל העץ המעצב. "וכיצד הגעת אתה לירושלים ואף יצאת ממנה, עם הספסל?", בקש מונבז להבין. יוליוס ידע סופית כי שתי הצפורים שבקש לצוד עומדות לפניו כפרי בשל...

"זה ספור ארוך", אמר בערמה. "אם תרצו לשמעו, וגם לקבל דרישת שלום מידעיה, ידידי הטוב, וממצב ירושלים בכלל, תצטרכו להתלוות אלי למעוני ונשוחח בנחת. לא כאן בין כל התלמידים".

זו היתה דרישה הגיונית. "והיכן הנך מתאכסן, האורח?", שאל גדעון. יוליוס השיב: "כרגע הנני דר בכיתה החברה שבפתח העיר. זה בית נטוש והרי הוא הפקר. צדין לא הספקתי לשכר לי דירה ראויה יותר".

יוליוס היה חסר סבלנות. קול התורה געש מתוך בית המדרש. קולות נערים צעירים, מתפלפלים ברתחא דאורייתא, נכנסו באזניו והטריפו את דעתו. לו יכול היה לטפל בכלם... אלא שפגוע חשוב היה לו להניח את כפו על אותם השנים, שגואי נפשו. הוא לא הבין מה מעבב בעד השומר מלהכניסו פנימה. בעיני רוחו כבר דמין עשרות פעמים את הרגע הזה, שבו הוא פוסע לכוונם של שני הנערים עם הספסל בידו. לא היה לו ספק כי ברגע שיראה אותם, יזהה את פרצופם. לא לחנם התבונן בהם היטב היטב באותו לילה, טרם עזבו את המחנה.

אבל השומר היה קשוח. "לא תוכל להכנס!", הבהיר לזר. "בחוץ תעמוד, אם תרצה, עד רדת

הלילה ויסתימו הלומדים. אז תדבר עם מי שתירצה".

הרומאי חרק בשניו, אבל לא היתה לו בררה. אולי צדיף קה, התנחם אל לבו. בחשכה, יקשה על הילדים לזהות בי את שר הצבא הרומאי, מאהלו של אספסיוס. מה גם שזיפי זקן מעטרים עתה את סנטרי וחלוק רופאים לגופי. קה יקל עלי לשכנעם להתלוות אלי, לשמע דרישת שלום מאביהם. ואז, כשאהיה עמם ביחידות ואיש לא יראנו, אלמדם מהי נקמתו של שר צבא רומאי... אסים את המלאכה ואמלט חיש בחזרה אל מחוץ ליבנה. לבו השחר התגעש בחזרה כשתאר לעצמו את השפטים שיצעה בילדים. נו, שכבר יגמר היום!

דבר התורה שלי

התגלות המלאכים

בפרשת השבוע מספר פעמים על מפגש בין יעקב אבינו למלאכים. הפעם הראשונה היא בתחלת הפרשה, כאשר יעקב בורח מעשו לחרן: "ויפגע במקום... ויחלם והנה סולם מצב ארצה... והנה מלאכי אלקים עליה ויירדים בו".

הפעם השנייה היתה בשובו מחרן לארץ ישראל, עם נשיו וילדיו: "ויעקב הלך לדרכו, ויפגעו בו מלאכי אלקים". מה ההבדל בין שתי הפגישות האלה? - הפגישה הראשונה היתה בחלום בלבד, ואלו בפעם השנייה המלאכים התגלו אליו באמצע היום.

בספר הזה מספר שכאשר יעקב יצא מארץ ישראל צדין היה בודד, בלי משפחה, וטרם השיג את השלמות בחייו. לכן המלאכים הופיעו בחלום בלבד. ואולם בשובו לארץ כבר היו לו משפחה וילדים, וזה סימן שהגיע לשלמות. לכן זכה שהמלאכים יגיעו אליו בהקיצו.

מה אנו יכולים ללמד מכך?

החיים שלנו משולים למסע. גם אנו, כמו יעקב, זוכים לפעמים להתגלות אלוהית כאשר אנחנו יוצאים למסע. אמנם איננו חולמים על מלאכים, אבל יכולים להרגיש פתאום תחושה של קרבה לקדוש-ברוך-הוא. זה קורה כאלו סתם קה, בלי סבה מיחדת. קה הקדוש-ברוך-הוא נותן לנו כוח להתקרב אליו.

יעקב אבינו מלמד אותנו איך להשיג התעוררות גדולה וחזקה יותר, בדומה למלאכים שראה בשובו לארץ ישראל. זה היה לאחר שהקים משפחה, וזה קמו בצבורנו לא להיות בודדים בצבודת השם, אלא להשפיע על אחרים להצטרף אלינו למסע. קה נזכה להקים 'משפחה רוחנית' ונקבל הצלחה מן השמים.

מה רבו מעשיה'ה

יונת הפתר המלכותית

כדי לפגוש את היונה הגדולה בעולם, יונת פתר ויקטוריה, בביתה הטבעי - תצטרכו לטוס עד קצה העולם, לפפואה גינאה החדשה. שם, ביערות הגשם הצפופים, פוסעת לה על הקרקע יונת הפתר, מטילת ומפצחת אגוזים קשים במקור החזק שלה.

בזכות הפתר המרהיב וציצית הנוצות שעל ראשה קבלה את שמה, 'יונת פתר'. השם ויקטוריה נתן לה לאחר שמלכת אנגליה, ויקטוריה, ראתה אותה בפעם הראשונה ונדדמה מיפהיה.

הפתר המדבר הוא בעל נוצות כחולות-אפרות, שנפתחות כמו מניפה. כשהיא רוצה להרשים את חברותיה, היא פשוט מרימה את הפתר ומציגה אותו לראיה, כמו פתר מלכותי שהמלכה נושאת בארועים מיוחדים.

היונה אוהבת לבלות בצמרות של עצים גבוהים, שם היא מונגת מפני תוקפים ויכולה להשיג אגוזים ופרות. היא מעדיפה להיות לבד, ונמנעת ממפגש עם בעלי-חיים אחרים. היא זהירה ורגישה לשנויים, ואם אינה מרגישה בטחון - מיד היא מתעופפת למקום אחר.

היונה בונה קן מענפים דקים ומטילה ביצה לבנה אחת. האמא והאבא מטפלים יחד בגוזל הקטן, עד שהוא מסגל לעוף בעצמו. הם 'מלמדים' אותו איך להתנהג ביער, כיצד למצא מזון וממה יש להזהר. יש לה זכרון מצוין. אם מצאה עצים עם פרות טעימים, תדע בדייק מתי הפרות יבשילו ותחזור לעצים האלה גם בשנה הבאה.

ומה היונה עושה כאשר יורד ביער גשם עז? ובכן, יונת הפתר מכינה לה מטרייה! היא קוטפת עלים גדולים ומסתתרת תחתיהם, והעלים מגנים עליה מפני הגשם.

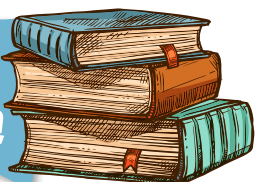
תקציר: למרות כל נסיונות השכנוע של החסידים, האבר מסרב לשנות את דעתו ודורש לשנות דוקא מהגביע של החוזה מלובלין. להפתעת בלם, הרבי דורש מבלם לחדל מנסיונות השכנוע ולהיות בשקט

האיורים נועדו להמחשת הסיפור בלבד ולא לתיאור דמויות הצדיקים

"קחי, תתפכדי בפמבה", את אומרת לחברתך ומושיטה לה את השקית. אבל את יודעת שהיא לא אוהבת פמבה, ואלו הן יודעת שהיא תקח, לא הן מציצה לה. זה נקרא 'גנבת דעת', ואסור לעשות כן.

הלכה בשבוע

את העולם. תמיד כשהנושא היה עולה היה מרגיע אותנו: "יש עוד הרבה שנים".

סודיות. השיחה הזאת תועדה במחברות של אבא, אבל לא הייתה לנו שום גישה אליה. זה היה הדבר הכי סודי בבית. במחברות הללו תועדו כל המשימות שאבא קיבל מה'בית ישראל'.

בדיוק במועד. ואכן, כמה חודשים לפני יום הולדתו ה-54, בדיוק שלושים שנה אחרי אותן מילים נבואיות של ה'בית ישראל', התגלתה אצל אבא המחלה. ארבעה חודשים התייסר, ובג' בכסלו תשנ"ה החזיר את נשמתו. קודם לכן כתב צוואה ובה ציין מתי ייפטר. ביום שבו החזיר את נשמתו לבוראו קרא לאימא בשעת בוקר וביקש ממנה שתביא את מחברת 7, ושם הראה לה שחור על גבי לבן את תיעוד אותה שיחה. אבא אמר לה: "עולם הזה היה לי ברוך השם, שכן הקמתי בית של תורה ועשיית מהפכה. עכשיו אני מקווה שיהיה לי גם עולם הבא".

שריפת המחברות. אחרי שגולל את דבר המופת אמר אבא לאימא שהיא רשאית לקרוא את כל המחברות, אבל אחרי כן עליה לשרוף אותן. אבא תמיד נהג לומר לנו בחייו שאין הוא מתכוון להשאיר אותן, כי יש בהן עניינים הקשורים לאנשים אחרים.

הרבנים הראשיים לבית לאו ביריד ספרי מוסד הרב קוק

שלושה דורות: יהודה בבר'מצווה, הרב שילה והסבא הד"ר יצחק רפאל

"יש לך שלושים שנה לחיות"

שלושים שנה אחרי פטירתו של הרב שילה רפאל מספר בנו כי ה'בית ישראל' מגור הודיע לאביו בדיוק כמה שנות חיים הוקצבו לו, וכך אכן היה

"אבא רמז לנו שהוא יודע מתי יעזוב את העולם". הרב יהודה רפאל

שהחזיק ספריית ענק בת 45 אלף ספרים, הגדולה ביותר באותו זמן, ושאל אם יש לו חומר על הרבי מקוצק. סבא הוציא מהספרייה עשרים ספרים. האמת של הדמות, האש, דיברה אליו מאוד. כששאל אם יש המשך לקוצק, סבא ענה שיש אומרים שזו חסידות גור.

תפוח. יום אחד החליט אבא ללכת ל'טיש' של האדמו"ר ה'בית ישראל' מגור. כשאמרו לאדמו"ר מי האורח, נתן לו תפוח ושאל אם הוא יודע לברך... אבא נעלב והחליט שלא לחזור. אחרי חודשים חש געגוע ובא שוב. כשה'בית ישראל' ראה אותו, שאל: "זהו, לא ברוגז?"... היחס אליו היה מיוחד מאוד, ששילב חיבה מיוחדת עם תוכחה נוקבת וחדה. אבא נקשר לאדמו"ר מאוד, עד שרצה להחליף את לבושו ללבוש של גור, והרבי הורה לו להישאר בלבושו הנוכחי.

קצבה לשנותיו. היו לאבא שעות של שיחה עם ה'בית ישראל' והוא נהג לתעד את כל השיחות במחברות, עם תאריכי השיחות. בהיותו בן 24, אחרי נישואיו, אמר לו פתאום ה'בית ישראל': "יש לך שלושים שנה לחיות. יש לך פוטנציאל עצום, אם תנצל את השנים האלה, יהיה לך גם עולם הזה וגם עולם הבא. אך אם לא – לא ייצא ממך כלום". מאז חי אבא עם שעון מתקתק בלב והשתדל לנצל כל דקה. אנחנו, בני המשפחה, לא ידענו כלום. אבא רק רמז לנו שהוא יודע מתי יעזוב

תעודת זהות. הרב יהודה רפאל (47), תושב ירושלים, יו"ר מוסד הרב קוק. השבוע ציין שלושים שנה לפטירתו של אביו, הרב שילה רפאל ע"ה, שמילא תפקידים רבים ונפטר בגיל צעיר יחסית. סיפור פטירתו המופלא פורסם בעת האחרונה בגיליון 'בני היכלא', והלכנו אל בנו לשמוע את הפרטים מכלי ראשון.

אבא. אבא גדל בבית מכובד מאוד בציונות הדתית. הוא היה בנו של הד"ר יצחק רפאל, ממנהיגי המפד"ל. אבא היה בן יחיד ונכד יחיד. היו לו כמה כובעים בחייו: אב בית הדין בירושלים, רב שכונת קריית משה בעיר ומראשי מוסד הרב קוק. לאחר שנפטר, היה מי שכתב: 'נפטר הרב הראשי הבא של מדינת ישראל', שכן ייעדו לו גדולות ונצורות. הוא היה דמות נערצת מאוד על כל המגזרים.

המכון. הוא חולל מהפכה במוסד הרב קוק, ובשנת תשל"ג הקים את המכון להוצאת כתביהם של ה'ראשונים' וה'אחרונים' במהדורות קריאות ומונגשות. הוא היה למעשה חלוץ בתחום. בעזרת צוות מיוחד עסק שעות רבות בההדרת תורתם, וכך קמה סדרה מאירת עיניים.

קוצק. אבא למד ב'קול תורה' ו'חברון'. באותם ימים צוינו מאה שנים לרבי מקוצק, ואבא קרא את מה שפורסם עליו. דמותו שקרנה אותו מאוד, והוא ניגש לסבא,

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות
מהזדירות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מחיריין

מחסי השוק
מבצעים בכל מרכז

מחסי השוק
מומדי